

การจัดการความรู้

* การส่งเสริมนักศึกษาสู่การปฏิบัติจริง

* การผลิตผลงานวิชาการของอาจารย์

ให้มีคุณภาพ (การเขียนบทความวิจัย/
การเขียนบทความวิชาการ/การเขียนตำรา)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

คำนำ

จัดการความรู้ตามประเด็นการวิจัยและการผลิตบัณฑิต ของ
อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ลำปาง มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง
อาจารย์ คือ

1) ประเด็นด้านการผลิตบัณฑิต คือ การส่งเสริมนักศึกษาสู่
การปฏิบัติจริง

2) ประเด็นด้านการวิจัย คือ การผลิตผลงานวิชาการของ
อาจารย์ (การเขียนบทความวิจัย – การเขียนบทความวิชาการ-การ
เขียนตำรา)

ทั้งนี้ ได้รับความร่วมมือเป็นจาก ผู้บริหาร อาจารย์ที่ให้ความ
สนใจ จนได้ผลจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ
อย่างแท้จริง จึงได้ถอดบทเรียนเป็นแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อใช้ประโยชน์
สำหรับผู้สนใจต่อไป

คณะกรรมการจัดการความรู้
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ประจำปีการศึกษา 2558

สารบัญ

คำนำ	หน้า
ส่วนที่ 1 ส่วนนำ	ก
- ความเป็นมา	1
- ประเด็นการจัดการความรู้	3
- ประโยชน์และความสำคัญของการจัดการความรู้	3
- เครื่องมือในการจัดการความรู้	4
- วัตถุประสงค์การจัดการความรู้ด้วยวิธีการถอดบทเรียน	4
- ขอบเขตการจัดการความรู้ด้วยวิธีการถอดบทเรียน	4
ส่วนที่ 2 ขั้นตอนการจัดการความรู้	7
- ขั้นตอนการจัดการความรู้	7
- เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการความรู้	9
- ผลการจัดการความรู้	9
ส่วนที่ 3 เรื่องเล่าจากการจัดการความรู้	19
- บันทึกเรื่องเล่าจากการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้	19

ส่วนที่ 1

ส่วนนำ

ความเป็นมา

การจัดการความรู้ คือ การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในส่วนราชการซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ 1) ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้ง จึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม 2) ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

คณะเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงได้มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันและมีการดำเนินการจัดการความรู้มาอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา โดยการกำหนดประเด็นจะเป็นการกำหนดประเด็นร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่เป็นกลุ่ม เป้าหมายที่ต้องการให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา นักศึกษา และต่อการพัฒนาตนเองทางการวิจัย

โดยการกำหนดประเด็นด้านการวิจัย คือ การผลิตผลงานวิชาการของอาจารย์ (การเขียนบทความวิจัย – การเขียนบทความวิชาการ-การเขียนตำรา และประเด็นด้านการผลิตบัณฑิต คือ การส่งเสริมนักศึกษาสู่การปฏิบัติจริง โดยมีการจัดประชุม คณะกรรมการจัดการความรู้เพื่อร่วมกันกำหนดประเด็น กำหนดกลุ่มเป้าหมาย และดำเนินการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามประเด็น และถอดบทเรียนเพื่อให้อาจารย์สามารถนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติได้

ประเด็นการจัดการความรู้สายวิชาการ (อาจารย์)

1) ประเด็นด้านการผลิตบัณฑิต คือ การส่งเสริมนักศึกษาสู่การปฏิบัติจริง

2) ประเด็นด้านการวิจัย คือ การผลิตผลงานวิชาการของอาจารย์ (การเขียนบทความวิจัย – การเขียนบทความวิชาการ-การเขียนตำรา

ประโยชน์และความสำคัญ

การผลิตบัณฑิต ถือว่าเป็นพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมอย่างมีคุณภาพ ดังนั้น การส่งเสริมนักศึกษาสู่การปฏิบัติจริง ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะสามารถทำให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติได้อย่างแท้จริง รู้ปัญหา แก้ไขปัญหา อุปสรรค และสะสมประสบการณ์ต่างๆ เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงระหว่างศึกษาอยู่และเมื่อสำเร็จการศึกษาที่จะออกไปรับใช้สังคม

การผลิตผลงานวิชาการของอาจารย์ (การเขียนบทความวิจัย – การเขียนบทความวิชาการ-การเขียนตำรา เป็นการเริ่มต้นที่ดีสำหรับอาจารย์ที่จะพัฒนาตนเอง เพื่อวางแผนต่อการขอตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งอาจารย์จะต้องมีการดำเนินการตามภาระงานของตนเอง

เครื่องมือ

ถอดบทเรียนจากการเล่าประสบการณ์ของอาจารย์ผู้มีประสบการณ์

วัตถุประสงค์ของการจัดการความรู้

- 1) เพื่อเสริมสร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการผลิตบัณฑิตและการวิจัย
- 2) เพื่อให้อาจารย์นำบทเรียนและเรื่องเล่าไปปรับใช้

ขอบเขตการจัดการความรู้

1) เรื่องเล่า การที่อาจารย์นำเรื่องราวหรือประสบการณ์จากการผลิตบัณฑิต การผลิตผลงานวิชาการ (การเขียนบทความวิจัย-การเขียนบทความวิชาการ-การเขียนตำรา) ที่ทำแล้วประสบผลสำเร็จอย่างแท้จริง และเป็นเรื่องที่น่าสนใจและน่ายกย่อง

2) การถอดบทเรียน หมายถึง วิธีการจัดการความรู้รูปแบบหนึ่งที่เน้นเสริมสร้างการเรียนรู้ในกลุ่มที่เป็นระบบเพื่อสกัดความรู้ที่ฝังลึกในตัวคนและประสบการณ์มาเป็นบทเรียนที่สามารถนำไปสรุปและสังเคราะห์เป็นความรู้ในรูปแบบต่างๆ สิ่งสำคัญที่สุดผู้

ร่วมกระบวนการจะต้องเกิดการเรียนรู้ร่วมกันอันนำมาซึ่งการ
ปรับวิถีคิดและวิธีการทำงานที่สร้างสรรค์และมีคุณภาพดียิ่งขึ้น

3) Tacit Knowledge หมายถึงวิธีการ กระบวนการ ขั้นตอน
ความเชื่อ ความรู้สึก ทักษะเฉพาะ ที่เห็นว่าส่งผลให้การปฏิบัติ
ประสบผลสำเร็จ

4) ผลสำเร็จ หมายถึง การดำเนินงานในเรื่องนั้นๆ สำเร็จ
และมีผลลัพธ์ที่ดี จนได้รับการยอมรับหรือเป็นไปตามเป้าหมายที่
กำหนด

5) ปัจจัยความสำเร็จ หมายถึง สิ่งที่ทำให้การดำเนินงาน
บรรลุเป้าหมายและสำเร็จ อาจเกิดจากทักษะของตนเอง ความรู้
ความสามารถ ทักษะคติ นโยบายหน่วยงาน สื่อ งบประมาณ
ระยะเวลา และความร่วมมือจากนักศึกษา เพื่อนร่วมงาน และ
ชุมชน

6) บทเรียน หมายถึง สาเหตุที่ทำให้การดำเนินงานไม่บรรลุ
ตามเป้าหมายที่กำหนด หรือสิ่งทำให้เกิดปัญหาระหว่าง
ดำเนินงาน หรือ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบกับการ
ดำเนินงาน

7) **ข้อเสนอแนะ** หมายถึง ข้อควรปฏิบัติในครั้งต่อไป
เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายหรือประสบผลสำเร็จ

ส่วนที่ 2

ขั้นตอนการจัดการความรู้

ขั้นตอนการจัดการความรู้

- 1) จัดประชุมคณะกรรมการจัดการความรู้ เพื่อร่วมกันพิจารณากำหนดขอบเขต KM (KM Focus Areas) เป็นหัวข้อเรื่องของความรู้ที่จำเป็นและสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนยุทธศาสตร์ของคณะฯ
- 2) กำหนดกรอบตามองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อกระบวนการทำงาน
- 3) ใช้แนวทางการกำหนดขอบเขตและเป้าหมาย KM เพื่อช่วยรวบรวมขอบเขต KM และนำไปกำหนดเป้าหมายของ KM และแผนการจัดการความรู้ ดังนี้
 - แนวทางที่ 1 เป็นความรู้ที่จำเป็นสนับสนุนพันธกิจ/วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ในระดับของตนเอง
 - หรือ แนวทางที่ 2 เป็น ความรู้ที่สำคัญต่อองค์กร
 - หรือ แนวทางที่ 3 เป็น ปัญหาที่ประสบอยู่และสามารถนำ KM มาช่วยได้

- หรือ แนวทางอื่นนอกเหนือจากแนวทางที่ 1,2,3 ก็ได้ ที่เห็นสมควร

4) รวบรวมแนวคิดการกำหนดขอบเขต KMจากข้อ 3 แล้วกรอกขอบเขต KM ที่สามารถรวบรวมได้ทั้งหมดลงในแผนการจัดการความรู้ โดยทุกขอบเขต KM ที่กำหนดต้องสนับสนุนกับประเด็นยุทธศาสตร์ของคณะฯ และคณะฯ ได้เลือกแนวทางที่ 3 คือ ปัญหาที่ประสบอยู่และสามารถนำ KM มาช่วยได้ ตามประเด็นด้านการวิจัย และด้านการผลิตบัณฑิต

5) กำหนดกลุ่มเป้าหมาย ที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ KM

6) การกำหนดขอบเขต KMและเป้าหมาย KM ได้กำหนดร่วมกันในรูปแบบของคณะกรรมการ โดยมีคณบดี รองคณบดี ประธานสาขาวิชา ร่วมเป็นคณะกรรมการ

7) จัดทำแผนการจัดการความรู้ ประจำปี โดยการทวนสอบความถูกต้องความเหมาะสมของขอบเขต KM และเป้าหมาย

8) จัดประชุมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามประเด็น KM ที่กำหนด

9) ถอดบทเรียนบทเรียนแต่ละประเด็นจากเลือกเล่า

เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการความรู้

ถอดบทเรียนจากเรื่องเล่า เป็นวิธีการเรียนรู้ก่อนหรือระหว่างทำกิจกรรม ด้วยการให้ผู้มีความรู้จากการปฏิบัติปลดปล่อยความรู้ที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวออกมาแลกเปลี่ยนความรู้ โดยผู้เล่าจะเล่าความรู้สึกที่ฝังลึกอยู่ในตัวที่เกิดจากการปฏิบัติ ซึ่งผู้ฟังสามารถตีความได้โดยอิสระ และเมื่อเกิดการแลกเปลี่ยนผลการตีความแล้ว จะทำให้ได้ความรู้ที่สามารถบันทึกไว้เป็นชุดความรู้ ส่งผลให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่หลากหลาย มองเป็นสภาพปัญหา แนวทางแก้ไข และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

ผลการจัดการความรู้

จากการจัดกิจกรรมประชุมแลกเปลี่ยนประเด็นด้านการวิจัย ผลงานวิชาการของอาจารย์ให้มีคุณภาพ (การเขียนบทความวิจัย-การเขียนบทความวิชาการ-การเขียนตำรา) โดยผู้เข้าร่วมจะเป็นอาจารย์แต่ละสาขาวิชารวมถึงผู้บริหารคณะที่ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเล่าเรื่องจากประสบการณ์ที่สามารถทำให้ผลการดำเนินงานเกิดผลดีและประสบผลสำเร็จจำนวน 2 ครั้ง

จึงทำให้ได้รับผลจากการจัดการความรู้ มีจำนวน 6 เรื่องเล่า และได้แนวปฏิบัติที่ดี (Tacit Knowledge) ดังนี้

เทคนิคการเขียนบทความวิจัยให้มีคุณภาพ (Tacit Knowledge)

- 1) เริ่มต้นตั้งแต่เริ่มเขียนโครงร่างการนำเสนองานวิจัย ควรจะเป็นงานวิจัยที่ตนเองถนัด
- 2) การทำผลงานวิจัยจะต้องมีเป้าหมาย และดำเนินการตามกำหนด
- 3) หาดองค์ความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งต่าง ๆ อย่ามุ่งมั่นที่จะนำเสนอผลงานอย่างเดียวควรแสวงหาองค์ความรู้เพิ่มเติม เช่น ฟังเวทีต่าง ๆ เพื่อเพิ่มองค์ความรู้ และนำองค์ความรู้จากการฟังมาต่อยอด เพราะการหาแหล่งข้อมูลต่าง ๆ การเขียน การอ่าน การออกพื้นที่บ้าง จะส่งผลให้การผลิตผลงานทั้งงานวิจัย งานวิชาการ หรือ ตำรา มีคุณภาพอย่างแท้จริง
- 4) คั่นคว้าเอกสารเพิ่มเติมเป็นข้อมูลในการทำงานวิจัยที่ทันสมัยขึ้น

5) การผลิตผลงานวิจัยควรมีการ บูรณาการกับมหาวิทยาลัย
อื่น ๆ โดยแบ่งตามความถนัดของศาสตร์ผู้รับผิดชอบ ก็จะเป็น
การหนุนเสริมความเข้มแข็งและลดความซ้ำซ้อนของงานวิจัย และ
เกิดทีมงานวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัย ส่งผลงานให้งานวิจัยออกมา
มีคุณภาพอย่างแท้จริง ส่งผลต่อนักศึกษาที่จะเกิดการเรียนรู้
ร่วมกันและส่งผลให้การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยได้รับทุนจาก
หน่วยงานภายนอกได้

6) การเขียนบทความจากงานวิจัย จะต้องอ่านหนังสือให้
มากๆ โดยวิเคราะห์แต่ละประเด็นที่จะทำวิจัยว่าตรงตามแหล่งที่
นำเสนอหรือไม่ สร้างแรงจูงใจจากรางวัลหากมีการตีพิมพ์
เผยแพร่และเป็นแรงผลักดันให้พยายามผลิตผลงานวิชาการ และ
เก็บเกี่ยวประสบการณ์จากการเวทีนำเสนอมาปรับในการเขียน
บทความวิชาการ บทความวิจัย

6) การอ้างอิงเว็บไซต์ ควรอ้างอิงที่เชื่อถือได้

7) คำนึงถึงแหล่งอ้างอิง ที่เป็นต้นฉบับจริง

8) ก่อนที่จะส่งข้อมูลเพื่อร่วมนำเสนอ ควรศึกษาข้อมูลการ
จัดว่าอยู่ในฐาน TCI หรือไม่ ซึ่งอาจทำให้เสียโอกาส เนื่องจากไป
ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของผู้จัด

9) หาช่วงเวลาให้ตนเองและทำจนชิน

10) มีวินัยในตนเองเป็นสิ่งสำคัญ

11) สร้างนิสัยให้ตนเองในการแสวงหา สร้างนิสัยให้รักการอ่าน

12) สร้างนิสัยให้เข้าร่วมฟังเวทีต่างๆ เพื่อสังสมองค์ความรู้

13) ทำวิจัยให้ตรงศาสตร์ที่ตนเองถนัดมากที่สุด

เทคนิคการเขียนบทความวิชาการให้มีคุณภาพ (Tacit Knowledge)

1) กำหนดเป้าหมายของการเขียนผลงานวิชาการให้ชัดเจน

2) หาท้องความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งต่าง ๆ อย่างมุ่งมั่นที่จะนำเสนอผลงานอย่างเดี่ยวควรแสวงหาองค์ความรู้เพิ่มเติม เช่น ฟังเวทีต่าง ๆ เพื่อเพิ่มองค์ความรู้และนำองค์ความรู้จากการฟังมาต่อยอด เพราะการหาแหล่งข้อมูลต่าง ๆ การเขียน การอ่าน การออกพื้นที่บ้าง จะส่งผลให้การผลิตผลงานทั้งงานวิจัย งานวิชาการ หรือ ตำรา มีคุณภาพอย่างแท้จริง

3) การอ้างอิงเว็บไซต์ ควรอ้างอิงที่เชื่อถือได้

4) คำนึงถึงแหล่งอ้างอิง ที่เป็นต้นฉบับจริง

5) ก่อนที่จะส่งข้อมูลเพื่อร่วมนำเสนอ ควรศึกษาข้อมูลการจัดว่าอยู่ในฐาน TCI หรือไม่ ซึ่งอาจทำให้เสียโอกาส เนื่องจากไปไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของผู้จัด

6) หาช่วงเวลาให้ตนเองและทำจนชิน

7) มีวินัยในตนเองเป็นสิ่งสำคัญ

8) สร้างนิสัยให้ตนเองในการแสวงหา สร้างนิสัยให้รักการอ่าน สร้างนิสัยให้เข้าร่วมฟังเวทีต่างๆ เพื่อสังสมองค์ความรู้

เทคนิคการเขียนตำราให้มีคุณภาพ (Tacit Knowledge)

1) ศึกษาทำความเข้าใจหลักเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการให้เข้าใจก่อน

2) ตั้งคำถาม เพราะเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดของการสร้างผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ

3) การสะสมประสบการณ์ทางด้านการเขียนและเริ่มต้นผลิตผลงานวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้อง ฝึกเขียน เริ่มต้น อ่าน เยอะ และ ค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง

4) ศึกษาองค์ความรู้ในศาสตร์ของตนเองอย่างลึกซึ้ง

5) ศึกษาองค์ความรู้ในศาสตร์อื่นๆ เพื่อให้ตนมีองค์ความรู้ที่กว้างขวางมากขึ้น

- 6) บุรณาการองค์ความรู้ในศาสตร์ต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้การผลิตผลงานทางวิชาการมีความหลากหลายและไม่ซ้ำซ้อน
- 7) การหาเวทีในการนำเสนอที่ตรงตามผลงาน
- 8) เข้าร่วมประชุม สัมมนาวิชาการ เพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์ด้านวิชาการ และสะสมองค์ความรู้
- 9) เลือกทำในสิ่งที่ตนเองชอบ และออกหาประสบการณ์จากภายนอกโดยการร่วมฟัง ร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ
- 10) อ่านหนังสือเกี่ยวกับศาสตร์ตนหรือข้อมูลที่ตนเองสนใจเยอะ
- 11) ตั้งใจและอดทน เนื่องจากการผลิตผลงานทางวิชาการจำเป็นต้องเป็นนักอ่านที่ดีและใส่ใจในศาสตร์ของตนเองอยู่เสมอเพื่อผลิตผลงานที่ทันสมัย

จากการจัดกิจกรรมประชุมแลกเปลี่ยนประเด็นด้านการผลิตบัณฑิต การส่งเสริมนักศึกษาสู่การปฏิบัติจริง โดยผู้เข้าร่วมจะเป็นอาจารย์แต่ละสาขาวิชารวมถึงผู้บริหารคณะที่ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเล่าเรื่องจากประสบการณ์ที่สามารถทำให้ผลการดำเนินงานเกิดผลดีและประสบผลสำเร็จ จำนวน 2

ครั้ง จึงทำให้ได้รับผลจากการจัดการความรู้ จำนวน 12 เรื่อง
เล่า และได้แนวปฏิบัติที่ดี (Tacit Knowledge) ดังนี้

ปรับปรุงหลักสูตร

ในการจัดทำหลักสูตรของแต่ละหลักสูตรอาจจะต้องมี
รายวิชาที่ให้นักศึกษาสามารถออกไปสังเกตการณ์หรือฝึกปฏิบัติ
ตั้งแต่อยู่ชั้นปีแรก ๆ

คิดวิธีโดยการส่งเสริมผ่านรายวิชา

1) กำหนดให้นักศึกษาในรายวิชา ลงพื้นที่ปฏิบัติจริง
พร้อมกับอาจารย์ โดยเฉพาะรายวิชาวิจัยที่มีการส่งเสริมให้
นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยการเก็บข้อมูลในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง
การวิจัย

2) กำหนดในรายวิชา โดยกำหนด ให้นักศึกษาได้ทำ
จริง ๆ เช่น สาขาวิชานิติศาสตร์ ได้ให้นักศึกษาได้จัดทำสัญญา
และให้เขียนเป็นสัญญา และนักศึกษาจะต้องพิจารณาสัญญาที่
ร่างขึ้นว่าเป็นไปตามที่ต้องการหรือไม่

วางแผนเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติตั้งแต่แรกเข้า ฝึกปฏิบัติระหว่างการศึกษา และฝึกปฏิบัติก่อนจบ การศึกษา

แต่ละหลักสูตรได้กำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาต่อไว้ในหลักสูตรอย่างชัดเจน ดังนั้น หลักสูตรควรจะต้อง วางแผนเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติตั้งแต่แรกเข้า เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเรียนในหลักสูตร และระหว่างที่เรียนจะต้องเสริมด้วยการฝึกปฏิบัติจริงด้วยอาจจัดทำเป็นโครงการหรือกำหนดในรายวิชาให้ฝึกปฏิบัติ หรือฝึกคิด วิเคราะห์

การสอนตัวต่อตัว

หลายหลักสูตรเป็นสูตรที่เน้นการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี เช่น ดนตรี ศิลปะ เป็นต้น ดังนั้น ควรพิจารณาข้อแตกต่างของนักศึกษาที่มีความถนัดที่แตกต่างกัน เช่น นักศึกษาบางคนจะเก่งด้านวาดภาพด้วยดินสอ บางคนเก่งด้านวาดภาพด้วยสีน้ำ บางคนเก่งปั้น อาจารย์จึงมีการฝึกปฏิบัติหรือให้คำปรึกษาตัวต่อตัวกับนักศึกษาตามความถนัดของนักศึกษาและฝึกปฏิบัติในด้านอื่น ๆ ให้สม่ำเสมอด้วย เพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติจริงในด้านอื่น ๆ ได้ด้วย

เปิดโลกทัศน์ให้กับนักศึกษา

การนำนักศึกษาออกไปศึกษาดูงานจากสถานที่จริงๆ หรือ ส่งนักศึกษาออกฝึกปฏิบัติงานกับสถานประกอบการจริงๆ จะส่งผลให้นักศึกษาสามารถแก้ปัญหาได้ ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง สามารถแก้ไขปัญหา และเรียนรู้ถึงการปฏิบัติงานจริงกับการเรียนที่จะมีความแตกต่างกัน

นำนักศึกษาลงพื้นที่กับชุมชน

ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีการลงพื้นที่กับชุมชน เพื่อเป็นการเรียนรู้และหาประสบการณ์ และเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับนักศึกษาทั้งทางด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณีต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การทำงานในอนาคตได้

จัดโครงการเพื่อส่งเสริมทักษะแก่นักศึกษา

ในการฝึกให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริงนั้น การจัดโครงการเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะสามารถให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริง โดยกำหนดให้นักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบโครงการตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการจัดโครงการ ซึ่งนักศึกษาจะทราบปัญหา และ

หาทางแก้ไขปัญหา อุปสรรคได้อย่างแท้จริง รวมถึงนักศึกษายังได้
องค์ความรู้เพิ่มจากการจัดโครงการอีกด้วย

บูรณาการการเรียนการสอนเข้ากับการวิจัย การบริการ วิชาการและการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ในการจัดการเรียนการสอนควรมีการบูรณาการการ
เรียนการสอนเข้ากับการวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุ
บำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในหลาย ๆ
ด้าน และสามารถลงมือปฏิบัติได้จริง

ส่วนที่ 3

เรื่องเล่าจากการจัดการความรู้

บันทึกเรื่องเล่าประเด็นด้านการวิจัย ผลงานวิชาการของ
อาจารย์ให้มีคุณภาพ (การเขียนบทความวิจัย-การเขียน
บทความวิชาการ-การเขียนตำรา) ดังต่อไปนี้

เรื่องเล่าจาก ผศ. ว่าที่ ร.ต.ดร.นิรันดร์ ภัคดี	
อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรี	

ผลงานของอาจารย์จะเป็นตำรา หรืองานวิจัย ซึ่งจะเป็น
ผลงานที่ใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการ การทำวิจัยของอาจารย์อาจ
ทำวิจัยที่เกี่ยวกับนักศึกษา ซึ่งทางดนตรีจะมีเทคนิคเฉพาะบุคคล
ซึ่งการทำวิจัยเกี่ยวกับนักศึกษาเป็นการผลิตผลงานที่อาจารย์
น่าจะถนัดที่สุดและคิดว่าทำให้เกิดคุณภาพได้เพื่อนำไปสู่การ
พัฒนานักศึกษาและการขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นได้

การเขียนตำราจะต้องดำเนินการดังนี้
ขั้นแรก เริ่มเขียน (เป้าหมาย)

ขั้นที่สอง ศึกษาเกณฑ์การขอผลงานให้ละเอียดและทำตามเกณฑ์

ขั้นที่สาม พิจารณาว่าตรงสาย+ตรงวิชาที่สอนหรือไม่ ซึ่งหากไม่ตรงเช่น ทำงานวิจัยดนตรีที่บ้านแต่สอนวิชาดนตรีสากล อาจส่งผลให้การยื่นขอตำแหน่งมีปัญหาและไปไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

เรื่องเล่าจาก ผศ.ภิญญพันธ์ พจนะลาวัลย์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา

ในส่วนตัวจะถนัดการเขียนบทความวิชาการซึ่งมองว่าพื้นฐานวิชาหรือสาขาวิชาที่อาจารย์สังกัดมีความแตกต่างกัน ทางสาขาวิชาสังคมจะมีโอกาสที่กว้าง บางสาขาจะมีโอกาสน้อย ดังนั้น การทำงานข้ามศาสตร์เชื่อมกับศาสตร์อื่นๆ นั้น อาจจะช่วยให้อาจารย์สามารถหาหัวข้อวิจัยโดยการนำมาประยุกต์ใช้ได้ ในส่วนงานของตนนั้น เป็นงานประวัติศาสตร์ซึ่งหากจะผลิตผลงานจะต้องมีการวางแผนว่าเราทำเพื่ออะไร และตนเองก็ได้วางแผนว่า

- 1) ผลิตผลงาน เพื่อ พัฒนาตนเอง
- 2) ผลิตผลงาน เพื่อ ยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ

3) ผลิตผลงาน เพื่อ มีค่าตอบแทน(เงินรางวัล) จาก มหาวิทยาลัย

หากมีการวางแผน ผลที่ได้จะเกิดกับตัวผู้เขียน คณะ มหาวิทยาลัย จะสามารถให้เราสามารถทำงานได้และมีผลดีต่อตนเอง

จากประสบการณ์ หนังสือลุ่มน้ำวัง เป็นหนังสือเพื่อขอ ตำแหน่งทางวิชาการซึ่งตนคิดว่าลงตัวสำหรับตนพอดีเนื่องจากได้ มีโอกาสดังนี้

- 1) เผยแพร่บทความเกี่ยวกับลำปาง จากการสัมมนาลำปาง ศึกษา
- 2) มีภาระงานสอนวิชาลำปางศึกษา
- 3) ระหว่างนั้นได้ทำวิจัยเกี่ยวกับลำปาง

สามประเด็นที่กล่าวมาเกิดความสัมพันธ์กัน จึงส่งผลให้ มีฐานความรู้เกี่ยวกับลำปาง นำมาปรุงแต่ง จนได้เป็น หนังสือ ประวัติศาสตร์ลุ่มน้ำวังลำปาง ใช้เวลาในการผลิตนานพอสมควร ในการสังสรรค์ความรู้ เพราะฉะนั้นหากอาจารย์จะทำวิจัย ภายใน 5 ปี ควรมีการวางแผน โดยการตั้งเป้ากว้าง ๆ และเก็บ เล็กผสมน้อย และหากโชคดีมีรายวิชาที่รับผิดชอบสอนเป็นของ

ตนเองจะส่งผลให้มีชิ้นงานออกมาเพื่อยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ ได้อย่างมีคุณภาพจริงๆ

ส่วนตัวร่วมงานวิชาการบ่อย ส่งผลให้มีเพื่อนที่มีประสบการณ์ และได้อยู่ในกลุ่ม FB ที่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนบทความ ซึ่งเป็นวิธีแลกเปลี่ยนในกลุ่ม และหากต้องการขอข้อมูลซึ่งเป็นบทความหรืองานที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพียงแค่โพสต์ลงในกลุ่ม เพื่อนที่เป็นสมาชิกอยู่แล้วจะนำมาแชร์ให้ ซึ่งได้ประโยชน์ตรงนี้มากทั้งเรื่องของค่าใช้จ่ายในการสมัคร องค์กรความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งต่าง ๆ แนะนำว่าอย่ามุงมันที่จะนำเสนอผลงานอย่างเดียวควรแสวงหาองค์ความรู้เพิ่มเติม เช่น ฟังเวทีต่าง ๆ เพื่อเพิ่มองค์ความรู้ และนำองค์ความรู้จากการฟังมาต่อยอด เพราะการหาแหล่งข้อมูลต่าง ๆ การเขียน การอ่าน การออกพื้นที่บ้าง จะส่งผลให้การผลิตผลงานวิชาการมีคุณภาพอย่างแท้จริง

แรงบัลดาลใจในการเริ่มต้นเขียนบทความทั้งบทความวิชาการหรือบทความวิจัย

การเป็นนักปฏิบัติ หรือ นักวิชาการ ค่อนข้างแตกต่างกัน ถ้าสนใจทำงานทางด้านวิชาการจะต้องอ่านเยอะ ๆ ที่ตรงศาสตร์ เช่น

ศาสตร์ทางด้านศิลปะอ่านงานวิชาการทางด้านศิลปะ ศึกษาและ
อ่านก่อนแล้วจะเห็นแนวทางที่จะสามารถไปแนวทางไหนได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคณะ

บทความวิชาการ บทความวิจัย คณะควรจะทำเป็น
สำนักพิมพ์และส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญอ่าน เพื่อ
ตีพิมพ์ เพื่อจำหน่าย และต่อยอดด้วยการขอตำแหน่งทาง
วิชาการ

เรื่องเล่าจาก อาจารย์ ดร.สุวัฐ แลสันกลาง
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารและพัฒนา
ประชาคมเมืองและชนบท

การผลิตผลงานวิจัยให้มีคุณภาพนั้น การทำวิจัยแบบบูรณา
การกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ โดยแบ่งตามความถนัดของศาสตร์
ผู้รับผิดชอบ ก็จะเป็นการหนุนเสริมความเข้มแข็งและลดความ
ซ้ำซ้อนของงานวิจัย และเกิดทีมงานวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัย
ส่งผลงานให้งานวิจัยออกมามีคุณภาพอย่างแท้จริง ซึ่งปัจจุบันตน
ได้ทำงานวิจัยร่วมกับหลายมหาวิทยาลัยส่งผลต่อนักศึกษาที่จะ
เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

เรื่องเล่าจาก อาจารย์สุภาวดี ยาดิ		
อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย		

การผลิตผลงานวิชาการ การเขียนบทความจากงานวิจัย จะต้องอ่านหนังสือให้มากๆ และใช้โอกาสที่คณะให้โอกาสในการ ขอบทุน เพื่อผลิตผลงานวิจัย โดยวิเคราะห์แต่ละประเด็นที่จะทำ วิจัยว่าตรงตามแหล่งที่นำเสนอหรือไม่ มีแรงจูงใจจากรางวัลหาก มีการตีพิมพ์เผยแพร่และเป็นแรงผลักดันให้ตนพยายามผลิตผล งานวิชาการ ซึ่งสิ่งแรกที่ทำคือค้นหาโดยตนเองพยายามขอย่อย งานวิจัยและบทความต่าง ๆ หาแหล่งนำเสนองานวิจัย ตาม ช่วงเวลาหลาย ๆ แหล่งจนตนเองได้นำเสนอ และเก็บเกี่ยว ประสบการณ์จากการเวทีนำเสนอมาปรับในการเขียนบทความ วิชาการ บทความวิจัย

เรื่องเล่าจาก อาจารย์อัญธิชา มั่นคง		
อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์		

งานส่วนใหญ่จะต้องตามข่าวสารในการตีพิมพ์เผยแพร่ผ่าน ช่องทางต่าง ๆ ดูว่าตนเองถนัดเรื่องไหน และวางแผนในการผลิต ผลงานวิจัย เพื่อวางแผนต่อที่จะเขียนเป็นบทความและจัดส่งไป

เพื่อเผยแพร่ ปัญหาคือตนไม่ถนัดเรื่องของภาษาอาจจะต้องขอ
ความกรุณาอาจารย์ที่มีความถนัดช่วยแปลให้

เรื่องเล่าจาก อาจารย์รัชฎาภรณ์ ทองแป้น อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา

จากที่ตนได้อยู่ระหว่างการยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ สิ่ง
หนึ่งที่ต้องคำนึงถึงการผลิตผลงานวิชาการให้มีคุณภาพนั้น
ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาและปรับปรุงหลาย
ประเด็นคือ

เลือกสิ่งที่ตนเองถนัดและมีทุนองค์ความรู้อยู่แล้ว เช่นสอน
วิชาภูมิศาสตร์และออกพื้นที่ ตอนแรกเขียนเป็นเอกสาร
ประกอบการสอน และปรับปรุงเรื่อยๆ นานหลายปี จนพบว่า
บกพร่องตรงไหน และพัฒนาเป็นตำรา สิ่งที่คุณทรงได้ให้
ข้อเสนอแนะคือ

1.1 ควรมีความเชื่อมโยงจากบทที่ 1 ไปบทที่ 2 ไปบทที่ 3
บทที่ 4 และบทที่ 5

1.2 การอ้างอิง บรรณานุกรม ควรอ้างอิงในบทที่เขียนด้วย การอ้างอิงรูปภาพ หากเป็นรูปภาพที่ถ่ายเองจะต้องอ้างอิงจากการออกพื้นที่เพื่อถ่ายภาพประกอบเป็นต้น

ข้อควรระวังในการผลิตผลงานวิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการ
--

- 1) การอ้างอิงเว็บไซต์ ควรอ้างอิงที่เชื่อถือได้
- 2) การเขียนบทความวิจัย หรือ บทความวิชาการ ผลงานจะมีคุณภาพต้องคำนึงถึงแหล่งอ้างอิง ที่เป็นต้นฉบับจริง
- 3) ก่อนที่จะส่งข้อมูลเพื่อร่วมนำเสนอ ควรศึกษาข้อมูลการจัดว่าอยู่ในฐาน TCI หรือไม่ ซึ่งอาจทำให้เสียโอกาสเนื่องจากไปไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของผู้จัด

สิ่งที่พึงปฏิบัติหากจะเริ่มต้นผลิตผลงานวิชาการ
--

- 1) หาช่วงเวลาให้ตนเองและทำจนชิน
- 2) มีวินัยในตนเองเป็นสิ่งสำคัญ

- 3) สร้างนิสัยให้ตนเองในการแสวงหา สร้างนิสัยให้รักการอ่าน สร้างนิสัยให้เข้าร่วมฟังเวทีต่างๆ เพื่อสังสรรค์ความรู้
- 4) การทำผลงานวิจัยจะต้องมีเป้าหมาย และดำเนินการตามกำหนด
- 5) ศึกษากรอบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการขอตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อที่จะได้ผลิตผลงานให้ตรงตามที่จะขอตำแหน่ง
- 6) ทำวิจัยให้ตรงศาสตร์ที่ตนเองถนัดมากที่สุด

บันทึกเรื่องเล่าประเด็นด้านการวิจัย ประเด็นด้านการผลิตบัณฑิต การส่งเสริมนักศึกษาสู่การปฏิบัติจริง ดังต่อไปนี้

เรื่องเล่าจาก ผศ. ว่าที่ ร.ต.ดร.นิรันดร์ ภัคดี	
อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรี	

แนวทางการส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติจริง โดยการยกตัวอย่างจากการที่ได้เห็นหลักสูตรทางการแพทย์ ที่ได้กำหนดให้นักศึกษาได้มีการฝึกในสถานการณ์จริง หรือ หลักสูตรทางสายครู ที่มีการส่งนักศึกษาไปสังเกตการณ์การสอนก่อนการฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งมองว่านักศึกษาจะได้ฝึกปฏิบัติจริง ๆ และเป็น

การเตรียมความพร้อมก่อนออกปฏิบัติจริงกับหน่วยงานหรือสถานประกอบการนั้น ดังนั้น หากเป็นไปได้อยากให้ในการปรับปรุงหลักสูตรของแต่ละหลักสูตรได้มีรายวิชาที่ให้นักศึกษาสามารถออกไปสังเกตการณ์หรือฝึกปฏิบัติตั้งแต่อยู่ชั้นปีแรกๆ

เรื่องเล่าจาก อาจารย์อัญธิชา มั่นคง อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์		
--	--	--

สาขาวิชาฯ มีรายวิชาที่กำหนดให้นักศึกษาได้ลงพื้นที่ปฏิบัติจริง พร้อมกับอาจารย์ โดยเฉพาะรายวิชาวิจัยที่ได้มีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยการเก็บข้อมูลในพื้นที่เกี่ยวกับการวิจัย

เรื่องเล่าจาก อาจารย์อาระดา พุ่มไพศาลชัย อาจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์		
---	--	--

สาขาวิชาฯ ได้พิจารณาว่าร่วมกันว่าจะทำอย่างไรที่จะสามารถให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติได้จริง ๆ จึงได้คิดวิธีโดยการส่งเสริมผ่านรายวิชาเอกเทศ ซึ่งตนเองเป็นเจ้าของรายวิชาซึ่งเนื้อหาของรายวิชาจะเป็นการให้นักศึกษาได้ทำสัญญา จึงได้

กำหนดให้นักศึกษาได้จัดทำสัญญาขึ้นมาจริง ๆ และให้เขียนเป็นสัญญาจริง ๆ โดยการยกตัวอย่างให้นักศึกษานำไปเขียน หลังจากนั้น นักศึกษาจะต้องพิจารณาสัญญาที่ร่างขึ้นว่าเป็นไปตามที่ต้องการหรือไม่ เพื่อเป็นการฝึกปฏิบัติจริงและมีการประเมินว่า นักศึกษาสามารถเขียนสัญญาได้จริงหรือไม่โดยอาจารย์ผู้สอน ผลปรากฏว่านักศึกษาส่วนใหญ่ทำได้ นอกจากนี้แล้วสาขายังเลือกสถานที่ฝึกงานให้กับนักศึกษาที่จะฝึกงานกับบริษัทเอกชนในตำแหน่งที่ได้ปฏิบัติเช่น นิติกร ที่มีหน้าที่ทำสัญญาเป็นต้น

เรื่องเล่าจาก อาจารย์ธนุพงษ์ ลมอ่อน อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน

สาขาวิชาฯ ได้มีการวางแผนเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติตั้งแต่แรกเข้าเพราะว่าในหลักสูตรได้กำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาการพัฒนาชุมชนไว้ตั้งแต่ต้นว่านักศึกษาจะต้องเป็นวิทยากรกระบวนการได้ ดังนั้น ก่อนที่นักศึกษาจะเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชา ทางสาขาจะมีการจัดโครงการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษา โดยมีการดำเนินดังนี้

นักศึกษาชั้นปี 1 จัดเตรียมความพร้อมก่อนที่นักศึกษาจะได้เข้าเรียนโดยการจัดโครงการเสริมทักษะให้เพื่อให้รับรู้รับทราบ ถึงบทบาทหน้าที่ของนักพัฒนาชุมชน

นักศึกษาชั้นปี 2 ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ ในรายวิชาที่เป็นทฤษฎี เนื่องจากนักศึกษายังขาดทักษะการคิดวิเคราะห์

นักศึกษาชั้นปี 3 ส่งเสริมให้ได้ทำโครงการต่าง ๆ กับชุมชน เพื่อเรียนรู้ร่วมกับชุมชน โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา เช่น โครงการบริการวิชาการแก่สังคมเป็นต้น ทำให้นักศึกษาสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ วางแผน ตัดสินใจและสามารถแก้ไขปัญหาได้จากสถานการณ์จริง ๆ

นักศึกษาชั้นปี 4 จะต้องออกฝึกปฏิบัติงานกับหน่วยงานภายนอก โดยสาขาวิชาจะมีข้อมูลหน่วยงานที่สาขาได้ทำ MOU ร่วมกับ พัฒนาชุมชนจังหวัดลำปางโดยสาขาจะมีการวางแผนประเมินการฝึกปฏิบัติงานร่วมกับ พัฒนาชุมชนจังหวัดลำปางว่านักศึกษาสามารถเป็นวิทยากรกระบวนการได้จริง

เรื่องเล่าจาก อาจารย์เจษฎา ทองสุข

อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปะและการออกแบบ

การส่งเสริมนักศึกษาให้ปฏิบัติจริงนั้น แต่ละสาขาวิชาจะมีการส่งเสริมที่แตกต่างกันตามศาสตร์ ในลักษณะของสาขาวิชา ศิลปะและการออกแบบจะมีการส่งเสริมที่หลากหลาย โดยพิจารณาข้อแตกต่างของนักศึกษาที่มีความถนัดที่ต่างกัน เช่น นักศึกษาบางคนจะเก่งด้านวาดภาพ บางคนเก่งด้านวาดภาพด้วยสีน้ำ บางคนเก่งปั้น แต่จริง ๆ แล้ว หลักสูตรยังขาดเครื่องมือที่จะส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติ เช่น ขาดเครื่องพิมพ์ เครื่องปริ้นไวเนิล เป็นต้น อย่างไรก็ตามสาขาวิชาจะมีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริง เนื่องจากหลักสูตรที่เปิดสอนจะเป็นการฝึกปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ โดยอาจารย์จะให้คำปรึกษาตัวต่อตัว

เรื่องเล่าจาก อาจารย์จิตรลดา มูลมา

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

สาขาวิชาภาษาอังกฤษได้มีรายวิชาของชั้นปี 3 ที่ได้พานักศึกษาออกไปศึกษาดูงานจากสถานที่จริง ๆ และชั้นปีที่ 4 จะมีวิชาเตรียมฝึกและออกฝึกประสบการณ์กับสถานประกอบการ แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 1-2 ยังไม่มีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติจริงกับ

หน่วยงานภายนอกหรือสถานประกอบการณ์จริง แต่ว่าอาจารย์ผู้สอนจะกำหนดให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติโดยยึดตามสถานการณ์จริง หรือ นำนักศึกษาร่วมกันเหตุการณ์โดยการจัดการด้านการบริการวิชาการ และให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมเพื่อเตรียมความพร้อม

เรื่องเล่าจาก อาจารย์สุภาวดี ยาดี อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย

สาขาวิชาภาษาไทยจะเน้นให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาได้เป็นนักประชาสัมพันธ์ นักเขียน หรือ นักแปล ดังนั้น การส่งเสริมให้นักศึกษาให้ฝึกปฏิบัติจริงนั้น สาขาวิชามีการดำเนินการดังนี้

1) จะเสริมให้กับนักศึกษาในรายวิชา และจัดการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้มีความเข้าใจในบทบาทของการเรียนภาษาไทย

2) เมื่อนักศึกษาเข้ามาเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยแล้ว สาขาจะจัดการด้านการเขียน เพื่อฝึกทักษะด้านการเขียนให้นักศึกษา

3) ในรายวิชาจะมีการเชิญวิทยากร เพื่อให้เรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ให้กับนักศึกษาโดยตรง เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างแท้จริง

4) กำหนดให้นักศึกษาได้ลงพื้นที่เพื่อเก็บชั่วโมงปฏิบัติงาน โดยให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติงานจริงๆ กับหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง สามารถแก้ไขปัญหาจริงๆ และเรียนรู้ถึงการปฏิบัติงานจริงกับการเรียนที่จะมีความแตกต่างกัน

เรื่องเล่าจาก อาจารย์ปญญญา บุญมาเลิศ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
สำหรับชาวต่างประเทศ

สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ นักศึกษาของสาขาวิชาจะเป็นนักศึกษาจีน ดังนั้น สาขาวิชาจึงได้มีการเน้นการสื่อสารโดยการจัดการการพิเศษ สำหรับนักศึกษาที่พูดภาษาไทยยังไม่ได้ประมาณ 1 เดือน เพื่อให้ นักศึกษาได้ลองฝึกอ่าน ฝึกเขียน และหลังจากนั้นนำนักศึกษาลงพื้นที่ศึกษาวัฒนธรรมของไทย และการสื่อสารทางด้านภาษาจาก

สถานที่ต่างๆ และเมื่อนักศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 นักศึกษาจะได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับสถานประกอบการจริง เช่น โรงแรม หน่วยงานต่างๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นความต้องการของทั้งสองฝ่ายทั้งนักศึกษาและสถานประกอบการ และเน้นนำนักศึกษาลงพื้นที่กับชุมชน เพื่อให้นักศึกษาได้พูดและเข้าใจภาษาไทยจริง ๆ

เรื่องเล่าจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิเชต ทวีกุล	
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา	

สาขาวิชาสังคมศึกษา เป็นหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ที่หลักสูตรจะต้องกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาตามที่คุรุสภา กำหนด และในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จะมีการสอบวัดแววความเป็นครูก่อนเข้าสู่สาขาวิชา โดยจะแยกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 คือกลุ่มที่อยากเรียนสาขาวิชาสังคมจริง ๆ กลุ่มที่ 2 อยากเป็นครู แต่เป็นครูอื่นไม่ได้จึงต้องลงเรียนครูสังคม ดังนั้น สาขาวิชาจึงมีการวางแผนเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้และปฏิบัติจริง ดังนี้

ปีที่ 1 อบรมความเป็นครู ให้นักศึกษาให้รู้ว่าบทบาท
ความเป็นครูเป็นอย่างไร และจะต้องเจอกับอะไรบ้างเมื่อจะต้อง
ศึกษาในสาขาวิชาถึง 5 ปี

ปีที่ 2-3 ระหว่างเรียนจะมีการจัดกิจกรรมสอนเสริม
โดยขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์สาขาวิชาอื่น เช่น มีนักศึกษา
ไม่เก่งภาษา สาขาวิชาจัดอบรมสอนเสริมทักษะ โดยเชิญอาจารย์
ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษมาเป็นวิทยากรเป็นต้น

ปีที่ 4 มีวิชาสังเกตการณ์ มีวิชาทดลองสอน มีการทำ
แผนการสอนก่อนออกสอนเป็นต้น

ปีที่ 5 ส่งนักศึกษาฝึกประสบการณ์กับโรงเรียน
สาขายังมีการจัดโครงการอบรมสอบครูผู้ช่วยให้กับ
นักศึกษาที่ใกล้จบ เพื่อเป็นการติวหรือเป็นการเตรียมความพร้อม
ก่อนสอบจริง

เรื่องเล่าจาก อาจารย์กิตติญา ตั๋ยคำ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน (ค.บ.)

สาขาวิชาภาษาจีน (ค.บ.) การส่งเสริมนักศึกษาจะคล้ายกับหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา โดยมีการดำเนินการดังนี้

- 1) จัดโครงการบูรณาการวิชาการด้านภาษากับความเป็นครู ให้แก่นักศึกษา ได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริงจากการร่วมโครงการ
- 2) มีการจัดโครงการเพื่อปูพื้นฐานความเป็นครูให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1
- 3) บูรณาการภาษาจีนเข้ากับการใช้ภาษาและการบูรณาการเข้ากับวัฒนธรรมไทย

เรื่องเล่าจาก อาจารย์สิริรัตน์ วาวแวว อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน (ศศ.บ.)

สาขาวิชาภาษาจีน (ศศ.บ.) ได้มีการกำหนดให้นักศึกษาที่จบการศึกษาจะต้องผ่านการสอบ HSK และระหว่างเรียนสาขาวิชา จะมีการจัดโครงการเพื่อเสริมทักษะต่างๆ ให้กับนักศึกษาตามความต้องการของนักศึกษา และเมื่อขึ้นปีที่ 3 จะมีวิชาเตรียมฝึก

ประสบการณ์สาขาจะให้ศิษย์เก่า ซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่ได้ทำงานแล้วมา ถ่ายทอดประสบการณ์และแลกเปลี่ยนให้กับรุ่นน้อง เพื่อให้ รับทราบและรับรู้ถึงการปฏิบัติงานจริง ผ่านการถ่ายทอดซึ่งก็ยังไม่เห็นไม่ชัดเจน แต่อย่างไรก็ตามสาขาวิชา ก็ได้กำหนดวางแผนที่จะ นักศึกษาได้ศึกษาดูงานกับสถานประกอบการ เพื่อเป็นการ วางแผนให้กับนักศึกษา ก่อนออกฝึกประสบการณ์

เรื่องเล่าจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนวิทย์ บุตรอุดม
อาจารย์ประจำสาขาการบริหารและพัฒนาประชาคม
เมืองและชนบท

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท เป็นหลักสูตรระดับปริญญาโท ซึ่งจะเป็นการเน้นทฤษฎีมากกว่า ฝึกปฏิบัติ เนื่องจากนักศึกษาเป็นกลุ่มคนทำงานอยู่แล้ว แต่ สาขาวิชา ก็จะมีการสอนเชิงทฤษฎีที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ การทำงานได้จริงๆ

กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สายวิชาการ ประจำปีการศึกษา 2558

